

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.038/2021/4.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Mayer M. Balázs Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe1, ügyintéző: dr. Mayer M. Balázs ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (felperes címe1) **felperesnek** dr. Nagy Dorottya kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes** (alperes címe.) **alperes** ellen jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 12.M.70.671/2020/12. sorszámú ítélete ellen a felperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 132.000 (százharminckettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 422.843 (négy százhuszonkettőezer-nyolcszáznegyvenhárom) Ft fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 1998. április 20-tól állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkaviszonyban. Munkaköre 2017. szeptember 1. napjától számlavezetési vezető tanácsadó,

besorolása csoportvezető I. volt. A felperes a havi 392.400.- forint alapbéren túl pénzkezelési pótlékban, valamint egyéni teljesítményétől függően mozgóbérben részesült. A felperes a budapesti régió belül az cím 10. számú fiókban végezte a munkáját. 2017. évben a felperes 121 db lakástakarék-pénztári szerződést (a továbbiakban: LTP szerződés) kötött, melyből 99 esetben (81,82%) nem kezdődött meg a megtakarítás befizetése. A megtakarítások elmaradásának országos átlaga ebben az évben 2,84% volt, a felperes érte el a legrosszabb eredményt. 2017-ben összesen 2896 lakástakarék-pénztári szerződést értékesítő munkavállaló dolgozott az alperesnél, közülük 2105-en 0%-os eredményt értek el, azaz esetükben valamennyi szerződéskötést követően megkezdődött a megtakarítás befizetése. 2018. január 1. és 2018. augusztus 31. között a felperes 74 szerződést kötött, melyből 46 esetben (62%) nem indult el a megtakarítás. 2018. I. félévében az országos átlag 3,76% volt, a felperes eredménye ekkor 73,53% volt, mellyel a második legrosszabb teljesítményű értékesítő volt. Ebben az időszakban a 2647 értékesítő munkavállaló közül 2078 munkavállaló ért el 0%-os eredményt.

[2] A felperes 1998. november 30. és 2017. június 8. napja között kilenc LTP szerződést kötött saját maga, míg hét LTP szerződést férje vonatkozásában. Az összesen 16 szerződésből 10 esetben egyáltalán nem került sor betét elhelyezésre, két esetben két havi, míg további két esetben nyolc havi betételhelyezést követően azonnali hatállyal került megszüntetésre a szerződés.

[3] 2017. év vonatkozásában 95 megkötött, de el nem indult LTP szerződés után 3945 START pontot, 2018. január 1. és március 31. között 40 megkötött, de el nem indult LTP szerződés után 620 START pontot számolt el az alperes a felperes részére. Egy START pont után az alperes 100.- forintot, így az elszámolt 4565 START pont után 456.500.- forintot fizetett az alperes a felperes részére.

[4] Az alperes 2018. szeptember 13-án elektronikus levélben tájékoztatta a felperest, hogy vele szemben a munkaviszonyából származó kötelezettségek megszegése okán eljárás indult, meghallgatására 2018. szeptember 19. napján 13 órakor kerül sor, ahol előterjesztheti álláspontját, védekezését. Az e-mailben az alperes közölte a felperessel, hogy a 2017. január 1. és 2018. január 1. között kötött lakástakarék-pénztári szerződéseket vizsgálták, a kimutatás szerint a budapesti régiókban 81,82%-os aránnyal a felperes volt az első legrosszabb eredményű. Ugyancsak tájékoztatta a 2018. szeptember 11-i célvizsgálati jelentésről és annak megállapításairól, arról, hogy szabálytalan értékesítési gyakorlat alakult ki a fiókban, és a felperes nem törekedett arra, hogy a díjakat, betéteket megfizettesse az ügyfelekkel. A felperes a 2018. szeptember 19-i meghallgatásán elmondta, hogy mindig a hatályos törvények és az alperes belső szabályzata szerint járt el az értékesítés során. A csoportos fizetési megbízás rögzítését sem a rendszer, sem a szabályok nem tették kötelezővé, más fizetési mód is volt.

[5] Az alperes 2018. szeptember 28. napján azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. A felmondás indokolása szerint az alperesi lakástakarék-csoport 2018. augusztus 24. napján küldött kimutatása szerint 2017. január 1. és

2018. január 1. között kötött LTP szerződések tekintetében a budapesti régióban és országosan 81,82%-os aránnyal (121 szerződésből 99 meg nem kezdett megtakarítással) a felperes volt az első legrosszabb eredményű. Az országos átlag 2,84% volt. A 2018. szeptember 14-i vezetői ellenőrzési jelentés szerint a 2018. január 1-jét követő időszakban a felperes 74 szerződést kötött, melyből 46 esetben (azaz 62%-ban) nem indult el a megtakarítás, és nem került rögzítésre a csoportos beszédési megbízás sem. Az ellenőrzési igazgatóság célvizsgálati jelentése a felperes fiókjában a 2017. január 2. és 2018. július 6. napja között megnyitott és a megtakarítást meg nem kezdett LTP számlák vonatkozásában megállapította, hogy szabálytalan értékesítési gyakorlat alakult ki a nevezett fiókban: úgy nyitottak meg nagy számban LTP számlákat, hogy nem fizették be az ügyfelekkel az SMS szolgáltatás díját. Az ügyfelek által választott fizetési módnak megfelelő csoportos beszédési megbízásokat nem rögzítették a számlavezető rendszerben annak ellenére, hogy a vizsgálatba vont ügyfelek a legtöbb esetben rendelkeztek lakossági folyószámlával az alperesnél. Az érintett ügyfelek a számlanyitási díjat, a számlavezetési díjat és a vállalt betét összegét sem fizették meg a szerződéskötést követő hónap 12. napjáig. A felperes nem törekedett arra, hogy a fentebb felsorolt díjakat, betéteket megfizettesse az ügyfelekkel. Ezzel az alperes számára indokolatlan erőforrás és költségáfordítást okozott. Egy esetben egy betét nem fizetés miatt lezárt szerződéssel rendelkező ügyféllel a felperes 1-2 hónapon belül ismételten új szerződést kötött, melynél szintén nem kezdődött meg a megtakarítási idő. A vizsgált időszakban kötött szerződések után jóváírt START pontok 51%-át (6701 pontból 3465 pontot) a felperes kötötte. A 2017. január 2. és 2018. július 6. napja között a felperes által megkötött szerződésekből 150 esetben nem kezdődött meg a befizetés. A felperest a fiók vezetője vezetői ellenőrzési feladatokkal is megbízta a lakástakarék-pénztári terület vonatkozásában. A vezetői ellenőrzési feljegyzések tartalmaztak megállapítást az említett hibákról és intézkedést is előírtak annak kiküszöbölésére, melyre azonban nem került sor. A felperes a személyes meghallgatása alkalmával értékelhető magyarázatot nem adott az értékesítési tevékenység eredményéről, állította, hogy az ügyfeleknek teljeskörű tájékoztatást adott. Az Könyv szerint a szerződés létrejöttének alapfeltétele az ügyfél igényeinek azonosítása és az arról való meggyőződés, hogy az ügyfél rendelkezik-e az ügylethez szükséges összeggel, hitelképességgel és döntési jogkörrel. A megszerzett információ alapján kell összefoglalni és ellenőrizni, hogy az elhangzottakon az ügyfél és az értékesítő ugyanazt érti-e, így tehető személyre szóló ajánlat. A felperes 20 éves munkaviszonnyal rendelkezik az alperesnél, csoportvezetőként oktatási feladatai is voltak, így az értékesítés alapvető szabályaival nyilvánvalóan tisztában kellett lennie. A vizsgálat eredménye azt mutatja, hogy a felperes a munkáját kifejezetten nem az elvárások szerint végezte. Az LTP értékesítési gyakorlata során valós értékelés, valamint tényleges ügyféligeny és ügyintézői teljesítmény nélkül nyitott meg LTP szerződéseket. Ezzel egyrészt indokolatlan erőforrást használt fel, és költségáfordítást okozott az alperes számára, másrészt az alperes jogosulatlanul számolt el ezek alapján a felperes részére START pontokat, és így jogosulatlanul fizetett ezek után munkabért. Ezt támasztja alá az is, hogy a megkötött szerződések 2/3-a a legmagasabb szerződéses összegű. Az LTP egy önként vállalt megtakarítás az ügyfelek részéről, nyilvánvaló célja, hogy az ügyfél az állami támogatást már a szerződés megkötését követően le tudja hívni. Az ügyfelek oldalán nincs racionális oka az olyan szerződés megkötésének, amire nem fizeti meg a kezdeti díjakat, nem kezdi el a megtakarítást. Ennek oka – a megtakarítás ilyen mértékű el nem indulása esetén – az előírások, az értékesítés lépéseinek szándékos be nem tartására utal. A vezetői ellenőrzés során feltárult a fenti hiba, azonban a helytelen gyakorlat nem került megszüntetésre. A felperes magatartása sértette a lakástakarék-szerződések szabályairól szóló ügyviteli utasításban foglaltakat, különösen annak (11)A pontjában rögzített lényegét. A felperes súlyosan etikátlan kötelezettségszegő magatartása az alperes rendeltetésszerű működésének alapelvét sérti. Az alperesi kollektív szerződése szerint az alperes különösen

annak a munkavállalónak a munkaviszonyát szüntetheti meg, aki a munkáltató szabályozó dokumentumait szándékosan, vagy súlyosan gondatlan magatartásával megszegi, illetve aki valós teljesítmény nélkül, a START mutatószámok növelése érdekében hajt végre tranzakciót, illetve akinek esetében megállapítható, hogy a START mérési rendszerrel mért és kimutatott teljesítmény adatok alapján javadalmazott ügyintézői teljesítménye mögött fiktív tranzakciók, értékesítések állnak.

[6] Az alperes 2018. szeptember 28. napján fizetési felszólítást közölt a felperessel, melyben 456.500.- forint kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest. E szerint az alperes 2017. évre 95 megkötött, de el nem indult LTP szerződés után 3945 START pontot, míg 2018. január 1. és március 31. között 40 megkötött, de el nem indult LTP szerződés után 620 START pontot számolt el a felperes részére jogosulatlanul. Ezek alapján 456.500 Ft munkabért fizetett ki a felperes részére valós teljesítmény nélkül.

Kereset és érdemi ellenkérelem

[7] A felperes mindkét intézkedés ellen keresetet terjesztett elő, kérve az alperes kötelezését az azonnali hatályú felmondás jogellenessége folytán 3.044.030.- forint végkielégítés és 2.241.513.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés megfizetésére. Kérte továbbá, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül az alperes fizetési felszólítását.

[8] Hivatkozásképpen előadta, hogy az azonnali hatályú felmondás elkészített. A munkáltatói jogkör gyakorlója már 2018. augusztus 24. napján, de legkésőbb 2018. szeptember 11-én tudomást szerzett a felmondásban rögzített, azt megalapozó lényeges okokról. Ezért a felperes részére 2018. szeptember 28. napján közölt azonnali hatályú felmondás a 15 napos határidőn túli.

[9] Hivatkozott arra is, hogy az azonnali felmondás indokolása nem világos, nem valós és nem okszerű. Az alperes nem tisztázta, hogy az azonnali hatályú felmondásban hivatkozott számadatokat milyen nyilvántartásokból, az alperes mely üzleti számadataiból állapította meg és azok hitelességét sem bizonyította. Előadta, hogy az alperesi intézkedés nem jelölte meg pontosan, hogy a felperes mely cselekményével valósította meg a súlyosan etikátlan kötelezettségszegő magatartást. Az alperes nem tisztázta, hogy a felperes mely magatartásával és hogyan hajtott végre valós teljesítmény nélküli fiktív tranzakciókat, nem került tisztázásra, hogy a fiktív tranzakció kizárólag ügyintézői magatartásra vezethető-e vissza, vagy annak lehetnek más okai. Előadta, hogy a felperes szabályosan járt el, nincs a felmondásban konkrét felperesi kötelezettségszegés. Az alperes csak a mutatók alapján vonta le azt a következtetést, hogy a felperes a munkáját nem az elvárások szerint végezte, ezen elvárásokat azonban nem mutatta be. Az SMS szolgáltatás díját a megtakarítás megkezdésekor is meg lehetett fizetni, erről maga az alperes tájékoztatta az ügyfeleket a visszaigazolásról szóló levélben. Nem tisztázott, hogy az ügyfelek megbízást adtak-e csoportos beszédési megbízás alkalmazására. A többi az ügyfelek kötelezettségszegése volt,

nem pedig az értékesítőé, akik nem is kaptak visszajelzést a teljesítés elmaradásáról, így arra nem volt ráhatásuk. Nem volt megfelelően szabályozva a pénzügyi termék, a szerződők a „gondolkodási idő” alatt megváltoztathatták szerződéses akaratukat. Utalt arra is, hogy nyomás alatt voltak az értékesítők. Állította, hogy a felperest először 2018. szeptember 13-án tájékoztatták a hibás értékesítési gyakorlatról. A felperes egy 2018. július 3-i vezetői intézkedésből értesült arról, hogy négy általa kötött szerződés esetében nem kezdődtek meg a megtakarítások, és emiatt innentől kezdve fel kellett hívniuk az ügyfelek figyelmét, hogy ilyen esetben az alperes azonnali hatállyal felmondhatja a szerződést. A felperes ezen vezetői intézkedésekben foglaltaknak eleget tett. A feltételezés nem tekinthető bizonyított tényállításnak.

[10] A fizetési felszólítás kapcsán arra hivatkozott, hogy nem igazolt sem a kötelezettségszegés ténye, sem a felróhatóság, de a kár összege, és a jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggés sem.

[11] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy az azonnali hatályú felmondás határidőben került kiadásra, a 15 napos szubjektív határidőt attól az időponttól kell számolni, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója a döntéshez szükséges valamennyi információhoz hozzájutott. A vizsgálatok egymásra épülve, egymást kiegészítve adták meg a teljes képet a döntés meghozatalához, melyet a felperes személyes meghallgatása zárt le.

[12] A megtakarítások ilyen nagy arányú meg nem kezdése azt mutatja, hogy a felperes az LTP szerződések értékesítésekor nem a vonatkozó eljárásrend szerint végezte a munkáját, nem mérte fel az ügyfél igényeit és nem győződött meg arról, hogy az ügyfél vásárlóereje megengedi-e az adott szerződés megkötését. Még ha a kiemelkedő számadat önmagában nem is alapozná meg az azonnali hatályú felmondás indokoltságát, az a tény, hogy a felperes az ügyfelei által választott csoportos beszédési megbízás fizetési módot nem rögzítette a rendszerben, azt egyértelműen alátámasztja. Ez a magatartás olyan súlyos hiba, amely következetes ügyféligény megtagadást és megsértést takar. Életszerűtlen, hogy az ügyfél kiválasztja a csoportos beszédési megbízást, mint fizetési módot, ugyanakkor nem kéri a megbízás rögzítését. Kiemelte, hogy a felperes ügyfelei többségében ezt a fizetési módot választották, a rögzítés ennek ellenére elmaradt. A szerződéskötés folyamatát az úgynevezett rendszer1 rendszer támogatta, amelynek a felperesi megszakításával maradt el a csoportos beszédési megbízás rögzítése. A felperes által megkötött szerződések több mint 60%-a a legmagasabb szerződéses összegű volt, melynek a START pontok számánál volt jelentősége. A felperes téves hozzáállását mutatja az is, hogy a keresetlevelében hosszasan elemezte, miként lehet kibújni a szerződésben foglalt kötelezettségek alól. Az ügyféligényt az igazolja, ha az ügyfél elkezd fizetni a havi megtakarítás összegét, és a végén az állami támogatással együtt lakáscélra használja fel azt. Ha a tényleges megtakarítás nem kezdődik el a szerződéskötést követően, az azt bizonyítja, hogy a felperes vagy félretájékoztatta az ügyfelet, vagy nem adott megfelelő tájékoztatást, vagy nem ügyféligény alapján értékesített. A felperes által kialakított gyakorlat, a díjak szerződéskötéskor történő megfizetésének elmaradása, arra adtak lehetőséget az ügyfélnek, hogy anyagi veszteség nélkül ki tudjon lépni a szerződésből, amit igazán meg sem akart kötni. Az LTP egy önként vállalt megtakarítás, amennyiben valódi ügyféligényen alapul, úgy nem igényel az értékesítők részéről kikényszerítést vagy utólagos

ráhatást. A megtakarítások ilyen kiemelkedő mértékű el nem indulása az értékesítés lépéseinek szándékos be nem tartását igazolja. A felperesnek nem utólag, hanem a szerződés megkötésekor kellett volna előmozdítania a megtakarítások megvalósulását, azáltal, hogy rögzíti a csoportos beszédési megbízásokat és megfizeteti a szerződéskötéskor felmerülő egyszeri díjakat. A felperest már 2017. március 27-én, április 6-án, szeptember 27-én és március 28-án is tájékoztatták a meg nem kezdett betét elhelyezéséről, a csoportos beszédési megbízás rögzítésének, illetve a számlanyitási díj megfizetésének a hiányáról. A felperes saját szerződéskötésének napján férje és gyermeke kedvezményezettek részére is kötött LPT szerződéseket, melyek befizetés nélkül felmondásra kerültek. Mindhárom szerződés a legmagasabb összegű volt, és mindhárom esetben a csoportos beszédési megbízás került megjelölésre fizetési módként, de csak a saját szerződése vonatkozásában rögzítette azt. Mindez igazolja a felperesi magatartás szándékosságát. A felperes ügyfél ügyféllel úgy kötött LTP szerződést, hogy a korábbi szerződése felmondásra került, az ügyfél mindkét szerződése a legmagasabb összegű volt, és egyik esetben sem történt megfizetés. A felperes megsértette az ügyviteli utasítás meghatározott pontjait.

Az elsőfokú bíróság döntése

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A határozat indoklása szerint az azonnali hatályú felmondás nem volt elkésett, azt a munkáltatói jogkör gyakorlója a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (2) bekezdése szerint 15 napos határidőn belül gyakorolta. A határidőt attól az időponttól kell számolni, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója a döntéshez szükséges valamennyi információhoz hozzájutott. A bíróság egyetértett az alperessel a tekintetben, hogy az alperesnél végzett vizsgálatok egymásra épülve, egymást kiegészülve adták meg a teljes képet a döntés meghozatalához, melyet a felperes személyes meghallgatása zárt le.

[14] Az elsőfokú bíróság szerint a felmondás indokolása világos, mert abból egyértelműen megállapítható, hogy az alperes mely okból kifolyólag szüntette meg a felperes munkaviszonyát azonnali hatállyal. Az indokolásban szerepelnek azok a konkrét tények, körülmények, amelyre az alperes az intézkedését alapította. Az alperesnek nem kötelessége valamennyi részletet feltüntetni a felmondás indokolásában. Az alperes kellő pontossággal megjelölte a felperes kötelezettségszegő magatartását is.

[15] A valóság vizsgálata kapcsán az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az alperes által az azonnali hatályú felmondás indokolásában rögzített számadatokat a felperes nem vitatta, így azokat a bíróság tényként fogadta el. A felperes ugyancsak nem vitatta az alperes által a csoportos beszédési megbízás, a számlanyitási és számlavezetési díj megfizetése körében felhozott kifogásokat. A felperes elismerte, hogy azok nem kerültek rögzítésre, illetőleg megfizetésre, mindösszesen azt vitatta, hogy őt ezzel kapcsolatosan kötelezettség terhelte volna, mely kérdés az okszerűség körében értékelendő. Az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok alapján megállapította, hogy az alperes már korábban tájékoztatta a felperest a helytelen értékesítési gyakorlatról, ezen alperesi hivatkozás valós.

[16] Az elsőfokú bíróság az okszerűség vizsgálata kapcsán hivatkozott a kollektív szerződés szabályozására, mely az azonnali hatályú felmondásra okot adó lényeges kötelezettségszegésként külön nevesíti a valós teljesítmény nélküli, a START mutatószámok növelése érdekében történő tranzakciók végrehajtását, illetve azt, ha valamely munkavállalónál megállapítható, hogy a START mérési rendszerrel mért és kimutatott teljesítményadatok alapján javadalmazott ügyintézői teljesítménye mögött fiktív tranzakciók, értékesítések állnak. Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy mi minősül fiktív tevékenységnek. Megállapította, hogy azok az értékesítések, amelyek a valós tartalmat nélkülözik, nincs igazi tartalmuk és nem áll mögöttük teljesítés.

[17] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperessel a tekintetben, hogy a felperesnek legalább a saját magával és családtagjaival kötött szerződések esetében felróható, hogy a szerződések betét elhelyezés nélkül kerültek megszüntetésre. A felperes ugyanis 2017. június 8-án saját maga mellett férje és gyermeke részére is kötött LTP szerződést, melyek a legmagasabb összegben kerültek rögzítésre, azokra azonban befizetés nem történt, így az alperes által felmondással megszüntetésre kerültek. A felperes saját maga vonatkozásában 9, míg férje tekintetében 7 alkalommal kötött LTP szerződést, a 16 szerződés közül 10 esetben egyáltalán nem került sor betét elhelyezésre, két esetben két havi, míg két esetben nyolc havi betét elhelyezést követően azonnali hatállyal került megszüntetésre a szerződés és mindössze két esetben valósult meg folyamatos betételhelyezés. Kiemelendő, hogy két esetben az egyik szerződés azonnali hatályú felmondását követően mintegy egy hét elteltével kötött a felperes és férje újabb szerződést, melyek végül betételhelyezés nélkül kerültek megszüntetésre. Az a körülmény, hogy valaki azonnali hatállyal megszüntet egy szerződést, majd rájön, hogy nem képes a megtakarítás megfizetésére, de aztán újabb alig egy hét elteltével meggondolja magát és újabb szerződést köt, de arra befizetést nem eszközöl, arra enged következtetni, hogy az ismételt szerződéskötés mögött valódi befizetési szándék nem állt. A felperes ezekre ésszerű magyarázatot nem tudott adni. Miután a START pontok munkabér kifizetéssel jártak, az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a felperes a START pontok növelése érdekében kötött saját, férje és gyermeke nevében befizetést nélkülöző szerződéseket. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy 2017. január 1. és 2018. első féléve között kötött szerződések után jóváírt START pontok 51%-át a felperes kötötte. A felperes azon érvelése, miszerint a szerződéskötést követően jött rá, hogy az anyagi lehetőségeit meghaladta a megtakarítás megkezdése, abban az esetben lenne elfogadható, ha mindösszesen egy-egy esetben történt volna ilyen eset. A felperes azonban 16 szerződésből 10 esetben nem kezdte meg a megtakarítást, így érvelése nem volt elfogadható. A felperes ennek folytán megvalósította a kollektív szerződés 4.2.1.k. pontja első fordulat szerinti kötelezettségszegést. A kötelezettségszegés lényeges volt, mert a szerződéskötések nélkülözték a valós tartalmat, fiktív értékesítésnek minősültek.

[18] A számadatokból megállapíthatóan a felperes kirívóan magas százalékban kötött olyan szerződéseket, melyeket nem követett befizetés, ez a jelentős mértékű kötelezettségszegést igazolja. 2017. évben a felperes esetében 81,82%-os arányban nem került sor a szerződéskötést követően a megtakarítás megkezdésére, míg az országos átlag ebben az évben csupán 2,84% volt. 2018. január 1. és augusztus 31. között pedig 62%-ban nem indult el megtakarítás a felperes által kötött szerződések esetében, míg az országos átlag 2018. első

negyedévben 3,76% volt, a felperes ugyanebben a negyedévben 73,53%-os eredménytelenséget ért el. A számok kirívóan magasak. Lényeges ugyanakkor, hogy 2017. évben 2105, 2018. évben 2078 értékesítő ért el 0%-os eredményt, ami azt igazolja, hogy amennyiben az ügyintézők az értékesítésre vonatkozó eljárásrend szerint jártak el, és megfelelően mérték fel az ügyfél igényeit, úgy a 0%-os teljesítmény is könnyedén elérhető volt. Ezt igazolja az ilyen teljesítményt elérő ügyintézők magas száma. Mindez alátámasztja, hogy a felperes nem járt el megfelelően az LTP szerződések kötése során.

[19] A számadatok valóságát a felperes nem vitatta, csupán arra hivatkozott, hogy szabályszerűen járt el az értékesítések során, ésszerű indokát azonban nem tudta adni a kiugróan rossz számadatoknak. Az alperes bizonyította, hogy több alkalommal jelezte a felperesnek, hogy értékesítési gyakorlata nem megfelelő, 2017. március 27-én, április 6-án, szeptember 27-én és 2018. március 28-án. A felperes az erre irányuló jelzés ellenére nem változtatott gyakorlatán. A 2018-ban is kiemelkedően magas arányban kötött valós teljesítmény nélküli szerződések alátámasztják, hogy a felperes legalább súlyos gondatlansággal járt el a szerződéskötés során. Az elsőfokú bíróság értékelte a felperes által „saját magával” és családtagjaival kötött szerződéseket is, továbbá azt is, hogy a korábbi szerződés azonnali hatályú felmondását követő egy hét elteltével kötött újabb szerződést betételhelyezés nélkül.

[20] Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nagy számban mulasztotta el a csoportos beszédési megbízások rögzítését és ezen díjak megfizetését, mely tényeket a felperes sem vitatta. A felperes azzal, hogy erre irányuló jelzést követően sem változtatott gyakorlatán, súlyosan gondatlanul járt el. Az okirati bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a felperes ügyfelei számos alkalommal jelölték meg, hogy csoportos beszédési megbízás útján kívánnak fizetni, a felperes ennek ellenére nem gondoskodott ennek rögzítéséről. A rögzítést nem pusztán elfelejtette, hanem az alperesnél az erre rendszeresített program által felkínált választási lehetőség szándékos bezárásával tudatosan mellőzte annak rögzítését. Az, hogy a díj a fizetési kötelezettség elmulasztása esetén később más befizetésekből is behajtható, nem mentesítette a felperes kötelezettségességét.

[21] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerű volt, melynek folytán az alperes alappal tart igényt a felperes részére valós teljesítményt nélküli START pontok kifizetésének visszatérítésére.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[22] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek való helytadást. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti az Mt. 64.§ (2) bekezdését és 78.§ (2) bekezdését.

[23] A munkáltatói jogkör gyakorlója legkésőbb 2018. szeptember 11-én, tehát 17 nappal a felmondás közlésének időpontja előtt bizonyítottan személyesen tudomást szerzett az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló valamennyi okról. A tudomásszerzés nemcsak általános volt, hanem kifejezetten a felperes személyére vonatkozott. A felperes 2018. szeptember 19-i meghallgatása nem hozott semmilyen újdonságot, az azonnali hatályú felmondásról szóló döntéshez a felperes meghallgatása előtt már minden szükséges információ rendelkezésre állt. Ezért a munkáltatói jogkör gyakorlójának oly módon kellett volna eljárnia, hogy döntését közvetlenül a meghallgatás után hozza meg, betartva a 15 napos határidőt.

[24] A felperes a perben hivatkozott arra, hogy az alperes mind az LTP megtakarítási termékekre vonatkozó általános szerződési feltételeiben (ÁSZF), mind az ügyviteli szabályaiban hiányos és ellentmondó rendelkezéseket határozott meg mind az ügyfelek, mind a saját értékesítő ügyintézői számára és ezzel maga sem úgy járt el, ahogy az tőle elvárható. Az alperes ily módon saját maga is közrehatott az általa – utólag – helytelennek ítélt értékesítési gyakorlat kialakításában. Ugyanakkor e gyakorlatot éveken keresztül megtűrte és értékesítési kampányai, valamint a budapesti hálózattal szembeni folyamatos értékesítési elvárásain keresztül kifejezetten ösztönözte a minél nagyobb volumenű értékesítés anélkül, hogy az esetleges anomáliákra felhívta volna az érintett ügyintézők figyelmét. Az ügyintézők rendkívül nagy nyomás alatt álltak minél több LTP termék értékesítésére, míg az utánkövetés nem volt a feladatuk.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt azon megállapítás, mely szerint a felperes a családtagjaival kötött volna LTP szerződést, nem felel meg a valóságnak. Az alperes értékesítési szabályai teljes mértékben kizárják, hogy az ügyintézők az alperes nevében családtagjaikkal szemben bármilyen kötelezettséget vállaljanak. A felperessel és családtagjaival az LTP szerződéseket nem a felperes, hanem más ügyintézők kötötték meg és az ezekért járó START pontokat sem a felperes, hanem a szerződést kötő ügyintézők kapták. Az elsőfokú bíróság így téves jogi következtetéseket vont le.

[26] Az elsőfokú bíróság ítélete továbbá hibás következtetéseket tartalmaz a vezetői ellenőrzésekkel kapcsolatban is. Az alperes és az elsőfokú bíróság által hivatkozott feljegyzések nem általános értékesítési gyakorlatról, hanem egyedi értékesítési ügyekről szóltak, azonban az ellenőrzések fő megállapítása az volt, hogy az értékesítések alapvetően rendben voltak. Az öt feljegyzés közül háromban a megtakarítás meg nem indulása csupán megállapításként szerepel és a felperes nem is hívja fel intézkedésre. Csupán két feljegyzésben jelezte az alperes a felperes számára, hogy intézkedést vár tőle az elmaradt díjak rendezésére, illetve az adott ügyféllel a kapcsolat felvételére. E feljegyzésekben nem található olyan megállapítás, ami megkérdőjelezte volna a felperes értékesítési tevékenységének helyességét, és semelyik sem hívta fel a felperes figyelmét arra, hogy az értékesítési gyakorlatával kapcsolatban kifogások merültek fel. Az elsőfokú bíróság az okszerűség követelményével kapcsolatban téves következtetésre jutott, az alperes által kifogásolt értékesítési gyakorlatért a felperes nem tehető felelősség. Az alperes az okszerűséget nem bizonyította.

[27] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Az azonnali hatályú felmondás elkésztésére kapcsán arra hívta fel a figyelmet, hogy a munkáltatói döntést megalapozó vizsgálatok közül az cím 10. fiók vezetőjének vizsgálata csak 2018. szeptember 14-én készült el. Önmagában e vizsgálat időpontja kizárja azt, hogy az alperes a 15 napos szubjektív határidőt elmulasztotta volna. A felperes lényegében azt a feltételezést adja elő, hogy a döntés már a meghallgatást megelőzően megszületett, melyet az alperes határozottan visszautasít. Az alperesnél egységesen folytatott gyakorlat, hogy a munkavállalókat meghallgatják, a munkáltatói intézkedés meghozatala előtt lehetőséget biztosítanak arra, hogy védekezésüket, álláspontjukat kifejezzék.

[28] Az elsőfokú bíróság a csoportos beszédési megbízás rögzítésének elmulasztását megfelelően értékelte, amikor megállapította, hogy a rögzítést a felperes nem csupán elfelejtette, hanem az alperesnél erre rendszeresített program által felkínált választási lehetőség szándékos bezárásával tudatosan mellőzte. A felperes továbbá a 2019. december 12. napján tartott tárgyaláson saját maga adta elő, hogy azért kötött LTP szerződést maga és családtagjai javára, hogy a munkatársai teljesítményét, START pontjai számát növelje. Mindezek alátámasztják azt a felperesi magatartást, hogy a felperes a START pontok növelése érdekében kötött szerződéseket ügyfeleivel. A saját és családtagjai által kötött 16 darab szerződésből mindösszesen egy esetben történt normál betételhelyezés, mely egyértelműen a felperesnek róható fel. A felperes tudatosan helytelen gyakorlatot folytatott, 143 szerződést kötött úgy meg, hogy az ügyfél által szerződésen választott fizetési módot a rendszerben nem rögzítette, ehelyett a folyamatot szándékosan megszakítva kilépett. Tette ezt akkor is, amikor az LTP szerződés megkötésével egyidejűleg az ügyfélnek lakossági számlaszerződést is kötött, amelyen rögzíthető lett volna a csoportos beszéd. Nem világos, hogy a felperes szerint hány alkalommal és milyen mélységben kellett volna az alperesnek még felhívni a figyelmét a helytelen gyakorlatra.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[29] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[30] A Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[31] A Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjai szerint a fellebbezésben – a beadványra vonatkozó alaki kellékek mellett – fel kell tüntetni a fellebbezéssel támadott ítélet számát, valamint az ítéletnek a fellebbezéssel támadott rendelkezését vagy részét, határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság

menyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül, és azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének korlátait a fél által megjelölt jogszabálysértések szabják meg (BDT2019. 4084.). Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezésben előadott jogszabálysértés alapján vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét.

[32] Nem alapos az azonnali hatályú felmondás elkésetttségére vonatkozó felperesi fellebbezés. A felperes meghallgatására rövid idővel az elvégzett vizsgálatokat követően került sor. Az Mt. 78.§ (1) bekezdés a) pontja az azonnali hatályú felmondás kógens feltételeként szabályozza, hogy a minősített kötelezettségszegésre szándékosan vagy súlyos gondatlansággal kerüljön sor. A felperes meghallgatása e tekintetben bírt jelentőséggel. Nem eshet az alperes terhére, hogy az azonnali hatályú felmondás meghozatala előtt a kötelezettségszegés tudati tartalmára a felperest meghallgatta, illetőleg lehetőséget biztosított számára a védekezése előadására, amennyiben az a vizsgálatot indokolatlanul nem húzza el. A következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint a szubjektív határidő akkor kezdődik, amikor az azonnali hatályú felmondással élő fél teljeskörűen a birtokába jut az intézkedést megalapozó körülményeknek, vagyis a kötelezettségszegés tényéről, a vétkesség súlyáról, és a kötelezettségszegés mértékéről tudomást szerez (BH2000.76.). Ez a perbeli esteben a felperes személyes meghallgatásakor következett be. Önmagában annak, hogy a munkavállaló a meghallgatás alkalmával nem ismerte el a kötelezettségszegést, illetőleg nem közölt új tény, körülményt, a határidő kezdete szempontjából jelentősége nem volt, mert a munkavállaló nyilatkozatának tartalmát a munkáltató nem láthatta előre. Ezen túl az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az érintett fiókvezető ügyvezetőnek címzett beszámolója csak 2018. szeptember 15-én készült el, melyhez képest ugyancsak betartotta az alperes az azonnali hatályú felmondás határidejét.

[33] Az alperes fellebbezésében az Mt. 64.§ (2) bekezdésének sérelmére hivatkozással lényegében a bizonyítás eredményének okszerűtlen mérlegelését állította, tartalmában a Pp. 279.§ (1) bekezdését sérelmezte.

[34] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás és az elsőfokú bíróság ítélete is részben deduktív levezetést tartalmaz, amennyiben a felperes által megkötött nagy számú LTP szerződések esetében el nem kezdődő megtakarításból következtetett a felperesi kötelezettségszegésre. Önmagában azonban e következtetés csak akkor valós, ha egyéb tényadatok is bizonyítják az ítéleti következtetést és megállapításokat, és a felperesi kötelezettségszegést, ami a szabálytalan és valós tartalom nélküli értékesítésekhez vezetett. Az azonnali hatályú felmondás Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kógens feltételeinek fennállását az alperesnek kellett bizonyítania az Mt. 64.§ (2) bekezdése és a Pp. 265.§ (1) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság mérlegelése összességében okszerű volt, a bizonyítás eredményének mérlegelése megfelelt a Pp. 279. § (1) bekezdésének: a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján, a meggyőződése szerint állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság mérlegelésével egyes bizonyítékok tekintetében nem

teljes mértékben értett egyet, de a bizonyítékok összességében való értékelése és a levont jogi következtetés a másodfokú bíróság szerint helytálló volt.

[35] Valóban tévesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes saját magával és családtagjaival kötött szerződéseket. A felperessel és családtagjaival egy másik ügyintéző kötötte meg az LTP szerződéseket. Ettől függetlenül azonban a felperes és családtagjai által megkötött 16 darab LTP szerződést és annak során a megtakarítás megkezdésének nagyarányú elmulasztását az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte. A felperes személyes nyilatkozatából megállapíthatóan ugyanis ezen LTP szerződések megkötésének a célja is a START pontok megszerzése volt, csak az nem a felperest illette, hanem a felperes munkatársát. Ezt alátámasztja a felperes személyes meghallgatása során tett nyilatkozata, mely szerint „úgy került sor ennek a négy lakástakarékpénztári szerződés megkötésére, hogy terméknapok voltak a banknál...Aznapi az egyik kollégának nem volt még ilyen szerződése, és akkor odajött hozzám és megkérdezte, hogy nekem van-e. Tulajdonképpen nagy volt a nyomás és így került sor arra, hogy megkötöttem azt a négy szerződést.”(20. számú tárgyalási jegyzőkönyv).

[36] Nem értett továbbá egyet a másodfokú bíróság azzal, hogy a felperes kötelezettségszegő magatartást tanúsított, amikor ügyfélval az újabb LTP szerződést megkötötte. Az alperesnél nem volt arra vonatkozó egyértelmű szabály, hogy miként kell akkor eljárni, ha az ügyfél korábbi szerződése a megtakarítás teljesítése nélkül szűnik meg. Erre nézve kifejezett szerződéskötési tilalmat az alperes nem állított és nem is bizonyított.

[37] A másodfokú bíróság szerint továbbá nem volt megállapítható, hogy az alperes bizonyította volna, hogy több alkalommal jelezte a felperesnek, hogy értékesítési gyakorlata nem megfelelő, 2017. március 27-én, április 6-án, szeptember 27-én és 2018. március 28-án. A hivatkozott feljegyzések (A/15.) egyes szerződéseket ellenőrzött, az ellenőrzés megállapításai között nem szerepel felperesi szabályszegés, csak az, hogy a díjak nem érkeztek meg, illetve, hogy nem rögzítettek állandó vagy csoportos beszédési megbízást. Ezért a feljegyzésekben az alperes nem közölte a felperessel, hogy értékesítési gyakorlata nem megfelelő. A feljegyzések azonban ennek ellenére relevánsak voltak, mert az ellenőrzésekből a felperesnek tudnia kellett, hogy az alperes vizsgálja a szerződéseket, elvárja azt, hogy azok teljesüljenek, és vizsgálja azt is, hogy a számlanyitási díjat befizették-e, az állandó megbízást vagy csoportos beszédést rögzítették-e, vagyis ezen szabályok betartását is megköveteli.

[38] A peradatok alapján bebizonyosodott, hogy a felperes nem az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja szerint, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint végezte a munkáját. E tekintetben a másodfokú bíróság is hangsúlyozottan értékelte, hogy a felperes vezető beosztású munkavállaló volt, csoportvezetőként szakmai szakértői, mentori, oktatási és vezetői ellenőrzési feladatokat is ellátott, nagy szakmai tapasztalattal és tudással bírt, LTP szerződéseket saját nyilatkozata szerint is 12-13 éve értékesített. A felperes a perbeli előadásai megerősítették, hogy teljes mértékben tisztában volt a szakmai szabályokkal és azok

esetleges hiányosságaival. A szakmai szabályokat, előírásokat és utasításokat együttesen tartalmazta az Könyv, a lakástakarék szerződések szabályairól szóló Ügyviteli Utasítás, az Általános Szerződési Feltételek, valamint a Lakáselőtakarékossági számlanyitási Folyamatdokumentációja. A perben az volt a vitás, hogy a felperesnek volt-e kötelezettségszegő magatartása, illetőleg ráhatása arra, hogy a lakáselőtakarékossági szerződést kötő ügyfelek a megtakarítást megkezdjék. Helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy a megtakarítás megkezdésének elmaradása az ügyfél anyagi helyzetében bekövetkezett változással, illetőleg azzal is magyarázható, hogy az ügyfél meggondolta magát. Nyilvánvalóan az LTP szerződések kapcsán is előfordulnak ilyen esetek, az alperes bizonyította is annak átlagos mértékét, mely 2,84%, illetve 3,76%. volt. A felperes esetében azonban olyan nagy mértékű volt a megtakarítás elmaradása (81,82%, illetőleg 73,53%), ami alappal vetette fel annak gyanúját, hogy az ügyfelek érdekkörébe eső okon túl a munkavállaló kötelezettségszegő magatartása is hozzájárult a kimagaslóan rossz eredményhez.

[39] A deduktív értelmezés mellett azonban – a fent kifejtettek szerint – szükséges volt a konkrét felperesi kötelezettségszegés előadására és bizonyítására is, mert ezek igazolják a rossz teljesítmény mögötti nem megfelelő munkavégzést. Az Könyv és a folyamatdokumentáció is az alperes iránymutatásának és szakmai szabályainak minősül. Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a csoportos beszédési megbízás esetén szükség volt annak rögzítésére (folyamatdokumentáció 57. oldal 107. és 108. ábra), és a szerződéskötéskor kellett rendezni az SMS szolgáltatás díját, azt meg kellett fizettetni az ügyféllel (folyamatdokumentáció 58.-59. oldal 109. ábra, 110. ábra, 111., 112. ábra), melynek érdekében konkrét utasítások szerepeltek a dokumentációban. A lakástakarék szerződések szabályairól szóló Ügyviteli Utasítás ugyancsak előírta, hogy alperesi Bankos számláról történő betétátutalás esetén a betétátutaláshoz kapcsolódó átutalási megbízás mindkét példányát ki kell tölteni. Szabályozta továbbá, hogy a csoportos beszédessel történő fizetés előnyeit a lakáselőtakarékossági szerződés megkötésekor ismertetni szükséges, valamint törekedni kell arra, hogy az ügyfél ezt a fizetési módot válassza. A szerződés megkötésekor a szerződés rögzítési folyamat, F1 vezérlése biztosítja a kapcsolódó felhatalmazások egyszerű rögzíthetőségét, valamint az alperesi Banki hitelre engedményezett szerződések esetén a csoportos beszédessel történő betétfizetés kötelező alkalmazását.

[40] A felperes a megkötött szerződések esetében kiugróan magas arányban nem rögzítette a csoportos beszédési megbízást, a nem vitatott peradatok alapján 150 szerződésből 149 esetben. A kimutatás szerint ezekben az esetekben nem valósult meg a megtakarítás. A felperes személyes meghallgatásából megállapíthatóan mindezek elmaradása teljességgel tudatos és szándékolt volt. A felperes maga mondta el, hogy lakástakarék pénztári szerződéseket 12-13 éve értékesít. A számítógépes rendszerben a csoportos beszédési megbízást rögzítette, „ugyanakkor azt is elmondta az ügyfeleknek, hogy a saját folyószámlájukon otthon ezt kiválaszthatják és berögzíthetik, hogy így szeretnék-e valóban rögzíteni. Jellemzően az ügyfelek azt válaszolták, hogy majd még meggondolják és ne rögzítem be én a csoportos beszédési megbízás formáját a folyószámlájukon”. A felperes fenti magatartásával megszegte a munkáltató utasításait és sértette az Mt. 8.§ (1) bekezdésében szabályozott munkáltató jogos gazdasági érdekeit. Önmagában abból, hogy a program használatánál technikailag megoldható volt az SMS díj és a csoportos beszédési megbízás rögzítése nélküli szerződéskötés, nem következik az, hogy az alperes nem követelte volna meg ezen szabály betartását. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a

felperes a rögzítést nem pusztán elfelejtette, hanem az alperesnél az erre rendszeresített program által felkínált választási lehetőség szándékos bezárásával tudatosan mellőzte. A felperes továbbá állította, hogy az ügyfelek hat hónapig meggondolhatták magukat, hogy szeretnék-e élni ezzel a lehetőséggel és szeretnék-e fizetni a lakástakarék pénztári szerződést. A felperes szakmai tapasztalata és tudása alapján lényegében olyan konstrukciót alakított ki, hogy az ügyfelek pénzbeli kötelezettség megfizetése és jogkövetkezmény nélkül megszeghették a szerződést, majd hat hónap nem teljesítést követően a szerződés az alperes azonnali hatályú felmondásával megszűnt. A felperes személyes meghallgatásából következően az is teljesen tudatos lépés volt a részéről, hogy nem fizettette be az ügyfelekkel az SMS szolgáltatás igénylésének díját. E körben arra hivatkozott, hogy amennyiben ez elmaradt, az alperes a megtakarítási idő megkezdését követően a számlára elsőként beérkező befizetésekből azt levonja. Ez azonban nem azt jelenti, hogy nem lett volna kötelezettsége az SMS szolgáltatás díjának megfizetése. Az ÁSZF 37/A. pont (10) bekezdése is egyértelműen tartalmazza, hogy az SMS szolgáltatás igényléseért az ügyfél díjat köteles fizetni az igénylés benyújtásakor. A felperes személyes meghallgatása alkalmával végig azzal védekezett, hogy mindenkor a magyar törvények és a belső szabályzatok szerint járt el, ez azonban nem felel meg a valóságnak.

[41] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes a perben bizonyította a felperes szabálytalan értékesítési gyakorlatát. A felperesi kötelezettségszegéseket a meg nem takarítással végződő, legmagasabb szerződéses összegre kötött LTP szerződések nagy száma, valamint ezeknek a más ügyintézőkhöz képest kiugró aránya is alátámasztják. A felperes szabálytalan értékesítési gyakorlatát – a számadatokon túlmenően – igazolja a per során becsatolt célvizsgálati jelentés és a felperes per során, valamint a munkáltató előtt tett nyilatkozatai is. A szabálytalan értékesítési gyakorlat három kötelezettség elmulasztásával áll összefüggésben. A felperes az ügyfél igényét nem az alperes utasításának megfelelően, az Könyv előírásai szerint mérte fel, nem vizsgálta ténylegesen, hogy van-e havi megtakarítási szándék és lehetőség, a megkötött szerződések több mint 60%-át a legmagasabb szerződéses összegre kötötte. Ezen túl a szerződéskötéskor az SMS szolgáltatás díját nem fizettette meg az ügyféllel és a csoportos beszédési megbízást – annak választása ellenére – nem rögzítette. A felperes saját nyilatkozata igazolja, hogy a felperes az LTP ügyleteket nem a céljával összhangban, hanem a START pontok maximalizálása és a magas értékesítési elvárásoknak való megfelelés érdekében teljesítette. Ténylegesen nem vizsgálta és nem ösztönözte a valós teljesítést, ennek folytán alakult ki az az állapot, hogy az általa kötött nagyszámú szerződésből igen nagy arányban nem történt megtakarítás. A helytelen gyakorlatot a felperes és családtagjai által kötött szerződések is alátámasztják. A felperes szakmai tapasztalata és tudása alapján az alperes érdekével ellentétes és szabálytalan értékesítési gyakorlatot alakított ki, melynek folytán az ügyfelek nem voltak ösztönözve a szerződés teljesítésére, pénzbeli kötelezettség és jogkövetkezmény nélkül megszeghették a szerződést. Az alperes valóban motiválta az LTP szerződések megkötését, azokat START pontokkal, illetőleg az azért járó munkabérrel díjazta, de azt elvárta, hogy az értékesítés mögött valós tartalom legyen. Tény, hogy voltak a szabályozásban „kiskapuk”, melyeket a felperes tudatosan használt ki – szakmai tudása és tapasztalata alapján – a minél nagyobb arányú, minél magasabb összegű szerződéskötés érdekében. Ennek folytán eltérő, szabálytalan gyakorlatot alakított és folytatott hosszú időn át.

[42] Ezt követően a másodfokú bíróság is vizsgálta, hogy a felperesi kötelezettségzegés lényeges és jelentős mértékű volt-e, továbbá szándékosan vagy súlyos gondatlansággal történt-e. A felperes vezető beosztásából, szakmai szakértői, vezetői ellenőrzési, mentori feladataiból, az LTP szerződések értékesítésével kapcsolatos 12 év szakmai tapasztalatából és személyes nyilatkozataiból megállapíthatóan teljes mértékben átlátta a rendszert, és annak esetleges hiányosságait is, melyeket saját értékesítésének maximalizálása érdekében ki is használt. Ezzel megvalósította a lényeges kötelezettség jelentős mértékű megszegését. A felperes szándékosan nem rögzítette a csoportos beszédési megbízást és nem követelte meg az SMS díj befizetését. Így ezek tekintetében a szándékosság, az ügyféligény felmérése tekintetében a súlyos gondatlanság megállapítható.

[43] Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy az alperes közrehatott volna a hiányos és egymásnak ellentmondó rendelkezésekkel. A szabályok összességéből megállapíthatóan a rendelkezések egyértelműek voltak. Az alperes nem megtűrte a szabályellenes gyakorlatot, hanem arról nem tudott, azt a céllenőrzés tárta fel. A felperes fenti magatartása – előzetes figyelmeztetés nélkül is – az azonnali hatályú felmondás jogszerű alapját képezte.

[44] A felperes fellebbezése a fizetési felszólítással kapcsolatban a Pp. 371. § (1) bekezdés b)-d) pontjai szerint jogszabálysértést nem határozott meg, jogi indokolást, érvelést nem adott elő, ezért az erre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést a másodfokú bíróság – a fellebbezés kötelező tartalmi elemének hiányában – nem vizsgálta.

[45] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[46] A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összege a felperes költségfelszámításán és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2033. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésén, valamint az 5.285.543 Ft pertárgyértéken alapul.

[47] A tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdése alapján – a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel - az állam viseli. A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul.

[48] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[49] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2021. április 27.

dr. Vajas Sándor s.k.
tanács elnöke

dr. Kulisity Mária s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k. a
bíró

.